

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 10 december 1998

Nr 898—907

INNEHÅLL

Nr		Sidan
898	Lag om besöksförbud	2481
899	Lag om ändring av 1 § lagen om behandling av ansökningsärenden vid allmän underrätt ...	2485
900	Lag om ändring av 1 § lagen om fri rättegång	2486
901	Lag om ändring av 6 och 7 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer	2487
902	Lag om ändring av 16 kap. strafflagen	2488
903	Lag om upphävande av 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av värnpliktslagen	2489
904	Bibliotekslag	2490
905	Lag om ändring av 31 § lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket ...	2493
906	Lag om ändring av sysselsättningslagen	2494
907	Förordning om ändring av förordningen om arbetskrafts- och näringscentraler	2496

Nr 898

Lag om besöksförbud

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Besöksförbud

Besöksförbud kan meddelas för avvärjande av brott mot liv, hälsa, frihet eller frid eller hot om sådant brott eller för avvärjande av annat allvarligt trakasseri.

2 §

Förutsättningar för besöksförbud

Besöksförbud kan meddelas om det finns grundad anledning att anta att den person mot vilken förbudet avses gälla kommer att

begå brott mot den persons liv, hälsa, frihet eller frid som känner sig hotad eller på annat sätt allvarligt trakassera denna.

Vid bedömningen av förutsättningarna att meddela förbud skall beaktas de i saken delaktiga personernas omständigheter, arten av hot om brott eller trakasseri och risken för upprepning samt sannolikheten för att den person mot vilken förbudet avses gälla fortsätter trakasserierna eller begår ett brott mot den person som känner sig hotad.

3 §

Förbudets innehåll

På det sätt som närmare bestäms i avgörandet i ärendet får den som meddelats besöksförbud inte träffa den person som förbudet avses skydda eller på annat sätt kon-

RP 41/1998
LaUB 11/1998
RSv 134/1998

takta denna eller göra försök därtill (*normalt besöksförbud*), om inte något annat följer av 3 mom. Det är likaså förbjudet att följa efter och iaktta den person som förbudet avses skydda.

Om det finns skäl att anta att ett besöksförbud enligt 1 mom. inte är tillräckligt för att avvärja ett hot om brott eller annat trakasseri, kan besöksförbudet utvidgas till att också gälla vistelse i närheten av den stadigvarande bostaden, fritidsbostaden, arbetsplatsen eller ett med dessa jämförbart särskilt fastställt ställe där den person vistas som förbudet avses skydda (*utvidgat besöksförbud*).

Besöksförbudet gäller inte kontakter för vilka det finns en saklig grund och som är uppenbart nödvändiga.

2 kap.

Meddelande av besöksförbud

4 §

Behörig myndighet

Ärenden som gäller besöksförbud avgörs av tingsrätten. Tingsrätten är domför även med ordföranden ensam. Sammanträdet får hållas även på annan tid och plats än vad som bestäms om allmän underrätts sammanträde.

Behörig är tingsrätten på den ort där den person som förbudet avses skydda har hemort eller där förbudet huvudsakligen avses bli tillämpat. Om den person mot vilken förbudet avses gälla är misstänkt för ett brott som kan vara av betydelse vid avgörande av ärendet som gäller besöksförbud är även den i brottmålet behöriga domstolen behörig att avgöra ärendet.

I 11—13 § bestäms om tillfälligt besöksförbud.

5 §

Hur ärenden som gäller besöksförbud väcks och bereds vid tingsrätten

Besöksförbud får begäras av den person som känner sig hotad eller trakasserad eller av en åklagar-, polis- eller socialmyndighet. Begäran kan vara skriftlig eller muntlig. Begäran kan vid behov kompletteras.

I ett ärende som gäller besöksförbud kan

göras polisundersökning enligt 37 § polislagen (493/1995), om detta främjar behandlingen av ärendet. Förordnande om polisundersökning ges av den myndighet som behandlar ärendet som gäller besöksförbud.

Begäran om besöksförbud skall på det sätt som i 11 kap. rättegångsbalken bestäms om delgivning av stämning delges den person mot vilken förbudet avses gälla och den person som förbudet avses skydda, om inte den sistnämnda är sökande. Samtidigt skall de som har del i saken uppmanas att skriftligen, inom en tid som domstolen bestämmer, eller muntligen vid domstolens sammanträde avge sitt svaromål med anledning av begäran om besöksförbud. Ärendet skall direkt överföras till huvudförhandling om domstolen anser det onödigt att begära ett skriftligt svaromål.

6 §

Huvudförhandling vid tingsrätten

Om behandlingen av ärendet gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om rättegång i brottmål.

Ärendet kan prövas och avgöras trots den persons utevaro mot vilken förbudet avses gälla, om inte denna persons närvaro är nödvändig för utredningen av ärendet och denna har kallats till domstolen vid äventyr av sådan påföljd. Polis-, åklagar- och socialmyndigheterna har rätt att vara närvarande och föra talan vid behandlingen av ärendet också när myndigheten i fråga inte är sökande.

Tingsrätten skall se till att ärendet behandlas grundligt. Ärenden som gäller besöksförbud skall behandlas skyndsamt.

7 §

Besöksförbudets giltighet

Besöksförbud kan meddelas för högst ett år. Förbudet träder i kraft när tingsrätten fattar avgörande om meddelande av besöksförbud. Avgörandet skall iakttas trots att ändring har sökts, om inte en högre domstol som behandlar ärendet bestämmer något annat.

Förbudet kan förnyas. Förnyelse kan begäras innan det föregående förbudet upphört att gälla.

8 §

Avgörandets innehåll

Avgörandet i ett ärende som gäller besöksförbud skall vara skriftligt och ange

- 1) den myndighet som har avgjort ärendet,
- 2) dagen för avgörandet,
- 3) den som ansökt om förbudet,
- 4) den person mot vilken förbudet avses gälla och den person som förbudet avses skydda,
- 5) en kort redogörelse för ärendet,
- 6) avgörandet jämte motivering, och
- 7) de lagrum som har tillämpats.

Om förbud meddelas skall i avgörandet preciseras förbudets innehåll och eventuella undantag samt anges hotet om straff för brott mot förbudet. I avgörandet skall anges vilken dag förbudet upphör.

9 §

Meddelanden om domen

Sökanden, den person som förbudet avses skydda, om denna inte är sökande, samt den person mot vilken förbudet avses gälla skall av tingsrätten underrättas om domen i ett ärende som gäller besöksförbud. När begäran om besöksförbud har avslagits behöver emellertid inte den person mot vilken förbudet avsågs gälla underrättas om detta, om denna inte har fört talan i ärendet.

Den som har meddelats besöksförbud skall underrättas om det med iakttagande av något av de bevisliga delgivningsförfarandena i 11 kap. rättegångsbalken, om inte domen har avkunnats eller meddelats i denna persons närvaro.

En dom genom vilken besöksförbud har meddelats, upphävt eller ändrats skall omedelbart av domstolen anmälas till det register som avses i 15 §. Av anmälan skall framgå de i 8 § 1 mom. 1—4 punkten nämnda omständigheterna som gäller domen i ärendet samt innehållet i avgörandet.

10 §

Behandling i samband med ett brottmål

Om ett brottmål som gäller den person mot vilken besöksförbudet avses gälla är anhängigt vid domstolen och brottmålet kan vara av betydelse när beslut fattas om be-

söksförbudet, kan besöksförbudet behandlas i samband med brottmålet.

3 kap.

Tillfälligt besöksförbud

11 §

Beslut om tillfälligt besöksförbud

Besöksförbud kan även meddelas tillfälligt. Ett tillfälligt besöksförbud kan också meddelas av en anhållningsberättigad tjänsteman.

Innan ett ärende som gäller tillfälligt besöksförbud avgörs skall den person mot vilken förbudet avses gälla och den person som förbudet avses skydda ges tillfälle att bli hörda. Ärendet kan dock avgöras utan att de som har del i saken hörs, om det är uppenbart att begäran är ogrundad eller om ärendet på grund av sin natur inte tål uppskov eller om den person mot vilken förbudet avses gälla inte kan anträffas.

12 §

Förande av beslut till tingsrätten

En anhållningsberättigad tjänsteman skall utan dröjsmål och senast inom tre dygn efter sitt beslut om tillfälligt besöksförbud föra ärendet till den behöriga tingsrätten. Den tjänsteman som har fattat beslutet skall samtidigt tillställa tingsrätten sitt beslut och handlingarna i ärendet. Ärendet skall tas upp till behandling vid domstolen senast sju dygn efter att det tillfälliga besöksförbudet meddelades.

I det beslut genom vilket tillfälligt besöksförbud meddelas skall utöver vad som bestäms i 8 § även nämnas när och vid vilken tingsrätt ärendet kommer att behandlas. Ett tillfälligt besöksförbud skall omedelbart iaktas om inte den domstol som behandlar ärendet bestämmer något annat.

13 §

Kompletterande bestämmelser

I fråga om tillfälligt besöksförbud gäller i

övrigt i tillämpliga delar vad som bestäms om besöksförbud.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

14 §

Kostnaderna i ärendet

De som har del i ett ärende som gäller besöksförbud svarar själva för sina kostnader i ärendet. Om vägande skäl föreligger kan den som har del i saken emellertid av domstolen åläggas att helt eller delvis betala motpartens skäligena rättegångskostnader.

15 §

Registrering av besöksförbud

För utförande av de uppgifter som bestäms i 1 § 1 mom. polislagen får ett besöksförbud lagras i polisens personregister. Tillfälliga besöksförbud lagras inte i registret.

Uppgifter om besöksförbud skall utplånas ur registret när två år har förflutit från det att förbudet upphörde att gälla.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

16 §

Upphävande eller ändring av besöksförbud

Den person mot vilken besöksförbudet avses gälla eller den person som förbudet avses skydda kan yrka att förbudet upphävs eller förbudets innehåll ändras, om detta är motiverat på grund av att omständigheterna för dem som har del i saken har förändrats eller av något annat särskilt skäl. Yrkandet skall riktas till den tingsrätt som har avgjort ärendet eller, om ärendet är anhängigt vid domstol, till den domstol som behandlar ärendet. Yrkandet kan vara muntligt eller skriftligt. Vid behandlingen av yrkandet skall 5 och 6 § iakttas.

17 §

Straffbestämmelse

Om straff för brott mot besöksförbud bestäms i 16 kap. 9 a § strafflagen.

18 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Minister *Tarja Halonen*

Nr 899

L a g

om ändring av 1 § lagen om behandling av ansökningsärenden vid allmän underrätt

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 april 1986 om behandling av ansökningsärenden vid allmän underrätt (307/1986) 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1028/1993, som följer:

1 §

Denna lag tillämpas inte på brottmål, lagfarts- och inteckningsärenden, ärenden som gäller godkännande av erkännande av faderskap, ärenden som gäller fri rättegång, ärenden som behandlas enligt sjölagen

(674/1994) eller ärenden som gäller besöksförbud. På konkursärenden tillämpas denna lag enligt vad som bestäms särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Tarja Halonen

Nr 900

Lag**om ändring av 1 § lagen om fri rättegång**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 2 februari 1973 om fri rättegång (87/1973) 1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 105/1998, som följer:

1 §

Fri rättegång beviljas enligt denna lag en finsk medborgare eller utlänning som, med hänsyn till sina inkomster och tillgångar samt sin underhållsskyldighet och övriga omständigheter som inverkar på hans ekonomiska ställning, inte såsom delaktig i saken utan svårighet förmår betala samtliga kostnader för ärendets handläggning

1) i tviste- och brottmål samt ansökningsärenden eller i besvärärenden enligt utsökningslagen vilka behandlas vid allmän domstol,

2) i mål som behandlas vid krigsrätt,

3) i mål som behandlas vid vattendomsto-

larna, vattenöverdomstolen och jorddomstolarna,

4) i mål som behandlas vid länsrätterna och högsta förvaltningsdomstolen,

5) i ärenden som gäller klagan, återbrytande av laga kraft vunnen dom eller återställande av försutten fataljetid i ärenden som nämns i 1—4 punkten, samt

6) i ärenden som gäller besöksförbud och som behandlas hos en anhållningsberättigad tjänsteman eller vid domstol.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Tarja Halonen*

Nr 901

Lag

om ändring av 6 och 7 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1993 om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993) 6 § 1 mom. 21 punkten och 7 § 1 mom. 4 punkten, av dessa lagrum 6 § 1 mom. 21 punkten sådan den lyder i lag 1651/1995, samt fogas till 6 § 1 mom. en ny 22 punkt som följer:

6 §

Avgiftsfria prestationer

Handläggningsavgifter enligt denna lag uppbärs inte

21) i fullföljdsärenden enligt 10 §, och inte heller

22) i ärenden enligt lagen om besöksförbud (898/1998).

7 §

Befrielse från betalningsskyldighet

Befriade från att betala avgifter enligt denna lag är

4) kommunala myndigheter som sköter social- och förmynderskapsärenden i ärenden som gäller socialväsendet, förmyndaruppdrag eller besöksförbud,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Tarja Halonen*

Nr 902

L a g

om ändring av 16 kap. strafflagen

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 16 kap. strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889), sådant det lyder i lag
563/1998, en ny 9 a § som följer:

16 kap.

Om brott mot myndigheter

9 a §

Brott mot besöksförbud

Den som har meddelats besöksförbud eller

Helsingfors den 4 december 1998

tillfälligt besöksförbud och som bryter mot
ett i avgörandet om besöksförbud preciserat
förbud skall för *brott mot besöksförbud* dö-
mas till böter eller fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari
1999.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Tarja Halonen*

Nr 903

L a g

om upphävande av 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av värnpliktslagen

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 16 januari 1998 (19/1998) om ändring av värnpliktslagen.

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.
Tjänstgöringstid som fastställts enligt 5 §

värnpliktslagen (452/1950), sådant detta lagrum lydte innan den i 1 § nämnda lagen trädde i kraft fastställs efter denna lags ikraftträdande med iakttagande av 5 § värnpliktslagen sådan den lyder i den lag som nämns i 1 §, likväl så att den till 330 dagar fastställda tjänstgöringstiden inte förlängs.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Försvarsminister *Anneli Taina*

Nr 904

Bibliotekslag

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Syften

1 §

I denna lag bestäms om biblioteks- och informationstjänsterna vid kommunala allmänna bibliotek och om det riksomfattande och regionala främjandet av dessa tjänster.

2 §

Syftet med de allmänna bibliotekens biblioteks- och informationstjänster är att främja befolkningens lika möjligheter till bildning, litterära och konstnärliga intressen, fortlöpande utveckling av kunskaper och färdigheter samt medborgerliga färdigheter, internationalisering och till livslångt lärande.

Biblioteksväsendet bör också arbeta för att virtuella och interaktiva nättjänster samt deras kulturellerade innehåll utvecklas.

2 kap.

Ordnanande av biblioteks- och informationstjänster

3 §

Kommunerna skall ordna de biblioteks- och informationstjänster som avses i denna lag.

En kommun kan ordna biblioteks- och informationstjänsterna själv, eller helt eller delvis i samverkan med andra kommuner

eller på något annat sätt. Kommunen svarar för att tjänsterna motsvarar vad som bestäms i denna lag.

Kunderna skall ha tillgång till personal inom området biblioteks- och informationstjänster samt till biblioteksmaterial och biblioteksutrustning som förnyas.

I tvåspråkiga kommuner skall vardera språkgruppens behov beaktas enligt enahanda grunder.

I kommuner inom samernas hembygdsområde skall de samiska och finska befolkningsgruppernas behov beaktas enligt enahanda grunder.

3 kap.

Nät av biblioteks- och informationstjänster

4 §

Ett allmänt bibliotek samarbetar med andra allmänna bibliotek samt med vetenskapliga bibliotek och bibliotek vid läroanstalter som en del av ett nationellt och internationellt nät av biblioteks- och informationstjänster.

Det bibliotek som är centralbibliotek för de allmänna biblioteken samt de bibliotek som är landskapsbibliotek kompletterar de övriga allmänna bibliotekens tjänster.

Centralbibliotek för de allmänna biblioteken är det kommunala allmänna bibliotek som vederbörande ministerium utsett med kommunens samtycke. Verksamhetsområde för centralbiblioteket är hela landet.

Landskapsbibliotek är de kommunala allmänna bibliotek som vederbörande ministerium utsett med kommunernas samtycke. Verksamhetsområdet för ett landskapsbibliotek bestäms av vederbörande ministerium.

Om centralbibliotekets och landskapsbibliotekens uppgifter bestäms genom förordning. Vederbörande ministerium kan, efter att ha hört kommunen, av grundad anledning återkalla förordnandet att vara centralbibliotek eller landskapsbibliotek.

4 kap.

Avgiftsfrihet för bibliotekstjänster

5 §

Användningen av bibliotekets egna samlingar på biblioteket och utlåningen av dem är avgiftsfria.

De fjärlån som centralbiblioteket för de allmänna biblioteken samt landskapsbiblioteken ger de allmänna biblioteken är avgiftsfria.

För andra prestationer vid biblioteket kan kommunen ta ut en avgift som högst motsvarar självkostnadsvärdet av prestationen.

Av särskilda skäl får en avgift som annars skall fastställas så att den motsvarar prestationens självkostnadsvärde fastställas till ett högre belopp.

5 kap.

Utvärdering

6 §

Kommunerna skall utvärdera de biblioteks- och informationstjänster som de ordnar.

Avsikten med utvärderingen är att förbättra tillgången på biblioteks- och informationstjänster och att stöda utvecklandet av dem. Med hjälp av utvärderingen följs hur de allmänna bibliotekens biblioteks- och informationstjänster genomförs samt kvaliteten på tjänsterna och om de är ekonomiska.

Om riksomfattande utvärdering samt om deltagande på riksnivå i internationell utvärdering beslutar vederbörande ministerium, som svarar för genomförandet av utvärderingen tillsammans med länsstyrelserna. Kommunerna är skyldiga att delta i den utvärdering som avses i detta moment.

De centrala utvärderingsresultaten skall ges offentlighet.

6 kap.

Statlig förvaltning av biblioteks- och informationstjänster

7 §

Statlig förvaltningsmyndighet för biblioteks- och informationstjänsterna är vederbörande ministerium. Statlig regionalförvaltningsmyndighet är länsstyrelsen. Bestämmelser om länsstyrelsernas uppgifter utfärdas genom förordning.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

8 §

Biblioteksväsendet skall ha tillräckligt många anställda med utbildning inom biblioteks- och informationstjänstområdet och andra anställda.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för bibliotekspersonal utfärdas genom förordning.

Vederbörande ministerium kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

9 §

Kommunerna får statsandel för bibliotekens driftskostnader enligt lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (635/1998).

Kommunerna beviljas statsandel för bibliotekens anläggningsprojekt enligt lagen om finansiering av undervisning- och kulturverksamhet. Som anläggningsprojekt anses också anskaffning av bokbussar och bokbåtar.

10 §

Biblioteken kan ha regler med bestämmelser om användningen av biblioteket och om biblioteksanvändarnas rättigheter och skyldigheter.

För överträdelse av reglerna uppbärs av kommunen fastställda avgifter som skall stå i skälig proportion till överträdelsen av reglerna.

11 §

Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna lag utfärdas genom förordning.

8 kap.

Ikraftträdande

12 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

För de statsandelar som avses i denna lag och för statsunderstöd kan även vinstmedel från tippning och penninglotterier användas till utgången av 1999.

Genom denna lag upphävs bibliotekslagen av den 21 mars 1986 (235/1986) jämte ändringar.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Liisa Jaakonsaari

Nr 905

L a g**om ändring av 31 § lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 december 1994 om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/1994) 31 § 2, 3 och 5 mom. som följer:

31 §

Finansiering av stödet

Medlen intäktsförs i regel via statsbudgeten i statsverket. Medel som annars borde intäktsföras i statsverket via budgeten kan intäktsföras i gårdsbrukets utvecklingsfond, om de fås på grundval av ett sådant stöd enligt 26 § som har beviljats av gårdsbrukets utvecklingsfonds medel. I gårdsbrukets utvecklingsfond intäktsförs medlen dessutom när de fås från utvecklingssektionen för att användas till ränteförmån för statliga lån eller till andra bidrag än det kompensationsbidrag som avses i 13 § eller till stöd enligt 19 § som beviljas inom handels- och industriministeriets förvaltningsområde. Jord- och skogsbruksministeriets informationscentral sköter intäktsföringen av medlen.

Stöd som avses i denna lag betalas av anslag i statsbudgeten. Annat stöd än räntestöd som avses i 4—7, 9—11 samt 17 § och stöd som beviljas av jordbruksförvaltningen enligt 19 §, liksom stöd enligt 24 och 25 §,

beviljas likväl av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond. Av särskilda skäl kan stöd enligt 26 § beviljas av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond, med undantag för stöd om vilket bestäms i 27 § 2 mom.

När stöd betalas till den slutliga stödtagaren skall Europeiska gemenskapens förhandsfinansiering utnyttjas vid åtgärder där detta är möjligt och där statens eller något annat offentligt samfunds budgetförfarande, bokföringssystem eller finansieringssystem av annat slag inte ställer några hinder. När stöd betalas skall grunderna för betalning av Europeiska gemenskapens stödandel beaktas. Stöd kan betalas först efter det att Europeiska gemenskapen har godkänt stödsystemet eller programmet och myndigheten i fråga har fattat beslut om att bevilja stöd. Både Europeiska gemenskapens och statens andel av stödet betalas till den slutliga stödtagaren på en och samma gång.

Denna lag träder i kraft den 15 december 1998.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 906

L a g**om ändring av sysselsättningslagen**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut fogas till sysselsättningslagen av den 13 mars 1987 (275/1987) en ny 17 § i stället för den 17 § som upphävts genom lag 1355/1997, till lagen en ny 24 a § och till 25 § ett nytt 3 mom. som följer:

17 §

Ersättningar till arbetslösa

En arbetslös kan för främjande av hans egna insatser för att skaffa sig arbete och för tryggande av hans utkomst beviljas sysselsättningsstöd. Stödet kan enligt statsbudgeten beviljas en arbetslös för arbetspraktik på en arbetsplats, för inledande och stabilisering av företagsverksamhet, för ökande av arbetsmöjligheterna för deltidsanställda samt för andra sysselsättningsfrämjande åtgärder. Bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av stödet, om dess belopp och varaktighet samt om behandlingen av ärenden som gäller stödet utfärdas genom förordning.

Den som deltar i arbetspraktik enligt denna lag står inte i sådant arbetsavtalsförhållande som avses i 1 § lagen om arbetsavtal (320/1970) till den som ordnar arbetspraktiken eller till arbetskraftsbyrån.

Om ansvaret för arbetarskyddet för den som deltar i arbetspraktik bestäms särskilt.

För olycka som skett i arbetspraktik eller yrkessjukdom som föranletts av arbetspraktik betalas till mottagare av sysselsättnings-

stöd ersättning av statens medel enligt de grunder som i lagen om olyckfallsförsäkring (608/1948) anges i fråga om olycksfall i arbetet, till den del den skadade inte har rätt till minst lika stor ersättning med stöd av någon annan lag. Det ministerium som behandlar sysselsättningsärenden ordnar gruppansvarsförsäkring för dem som deltar i arbetspraktik.

24 a §

Ränta och dröjsmålsränta

På statsunderstöd eller stöd som skall återbetalas och som har anvisats eller beviljats av sysselsättningsanslagen skall från utbetalningsdagen betalas årlig ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982), ökad med tre procentenheter. Om det belopp som skall återbetalas inte betalas senast på den i beslutet om återkrav utsatta återbetalningsdagen, skall på det försenade beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen räknat från återbetalningsdagen.

25 §

Myndigheternas uppgifter

Ärenden som gäller betalning av ersättning
av statens medel med stöd av 17 § 4 mom.
behandlas i första instans av statskontoret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari
1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

Nr 907

Förordning**om ändring av förordningen om arbetskrafts- och näringscentraler**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

Vid föredragning av handels- och industriministern *fogas* i förordningen av den 31 januari 1997 om arbetskrafts- och näringscentraler (93/1997) en ny 15 a §, som följer:

15 a §

I anslutning till centralen finns också en kommission för förutsägelse av behovet av och anskaffning av arbetskraftspolitisk vuxenutbildning samt yrkesmässig tilläggsutbildning för vuxna, vilken centralen tillsätter för tre år i sänder.

Ordförande för kommissionen är centralens direktör eller en tjänsteman vid centralen som denne har tillsatt, och vice ordförande är den medlem i kommissionen som representerar länsstyrelsen. Centralen utser högst tio andra medlemmar och för var och en av dem en personlig suppleant i kommissionen. I kommissionen finns representanter för centralens företags-, arbetskrafts- och

landsbygdsavdelningar, länsstyrelsen samt de viktigaste parter som representerar arbetsmarknaden.

Kommissionen har till uppgift att koordinera den regionala förutsägelsen av utbildnings- och arbetskraftsbehoven i fråga om arbetskraftspolitisk och annan vuxenutbildning som centralen anskaffar samt i fråga om yrkesmässig tilläggsutbildning som länsstyrelsen anskaffar, bevaka hur de olika förvaltningsområdenas utbildningsplaner verkställs samt göra förslag om hur förutsägelsen och anskaffningen kan utvecklas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 898—907, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1998